KLÍČOVÉ TÉMA[1]
Článek 8 Právo na soukromý život chránící nebo omezující úlohu veřejných hlídacích psů

(Naposledy aktualizováno: 31/08/2025)

Úvod

Soud připustil, že existují různé druhy veřejných hlídacích psů. Tisk je takto označován již od věci *Barthold proti Německu*, 1985, § 58, a to ve vztahu k profesionálním (např. *Pedersen a Baadsgaard proti Dánsku* [velký senát], 2004, § 71), i neprofesionálním novinářům (*Falzon proti Maltě*, 2018, § 57, kde byla tato pozice přiznána bývalému politikovi, který byl pravidelným přispěvatelem komentářů do týdeníku).

Nad rámec toho jsou nyní takto označovány i nevládní organizace, pokud upozorňují na věci veřejného zájmu (*Vides Aizsardzības Klubs proti Lotyšsku*, 2004, § 42; *Animal Defenders International proti Spojenému království* [velký senát], 2013, § 103, CZE, *National Youth Council of Moldova proti Moldavsku*, 2024, § 73). Nevládní organizace plní úlohu „veřejného hlídacího psa“, která má obdobný význam jako úloha tisku, a lze ji označit za společenského „hlídacího psa“, který si zaslouží obdobnou ochranu podle Úmluvy jako tisk (*Magyar Helsinki Bizottság proti Maďarsku* [velký senát], 2016, § 159, CZE; *Margulev proti Rusku*, 2019, § 47–48, CZE; *Association BURESTOP 55 a ostatní proti Francii*, 2021, § 88, CZE).

Úlohu bloggerů/populárních uživatelů sociálních médií lze považovat za „veřejné hlídací psy“, pokud jde o ochranu poskytovanou článkem 10 (*Magyar Helsinki Bizottság proti Maďarsku* [velký senát], 2016, § 168, CZE, *Falzon proti Maltě*, 2018, § 57; *Centre for Democracy and the Rule of Law proti Ukrajině*, 2020, § 87). Podobné zásady byly použity i v případě volebního pozorovatele (*Timur Sharipov proti Rusku*, 2022, § 26 a 35). Naopak, advokáti/právníci nejsou považováni za osoby spadající do této kategorie (*Studio Monitori a ostatní proti Gruzii*, 2020, § 42, CZE, v kontrastu s věcí *Străisteanu proti Moldavsku*, 2025, § 71, kde stěžovatel, právník a známý aktivista za práva LGBTQ+ osob, jehož facebooková stránka měla významný počet sledujících, byl přirovnán k veřejnmu hlídacímu psu).

Toto klíčové téma popisuje, jak může právo na soukromí chránit a omezovat zásadní úlohu těchto „veřejných hlídacích psů“. Právo na soukromí může na jedné straně chránit hlídacího psa před svévolnými zásahy ze strany státu a na straně druhé omezovat jeho činnost s ohledem na práva a svobody ostatních a vlastně i na obecný zájem. V tomto druhém ohledu jsou důležité „povinnosti a odpovědnost“ veřejného hlídacího psa (k povinnostem a odpovědnosti novinářů viz například *Pentikäinen proti Finsku* [velký senát], 2015, § 88–91, CZE, *Amaghlobeli a ostatní proti Gruzii*, 2021, § 39, *Milosavljević proti Srbsku (č. 2)*, 2021, § 65, *Stancu a ostatní proti Rumunsku*, 2022, § 111; a k novinářské etice vztahující se na nevládní organizace viz *Magyar Helsinki Bizottság proti Maďarsku* [velký senát], 2016, § 159, CZE a *Medžlis Islamske Zajednice Brčko a ostatní proti Bosně a Hercegovině* [velký senát], 2017, § 87, CZE).

Státy jsou s ohledem na své pozitivní závazky vyplývající z článku 8 Úmluvy povinny regulovat výkon

[1] Vypracováno kanceláří Soudu. Pro Soud není závazné.

Původní text je použit se souhlasem Rady Evropy a Evropského soudu pro lidská práva. Tento překlad, včetně doplnění odkazů na české překlady rozhodnutí nebo jejich shrnutí, byl pořízen Ministerstvem spravedlnosti České republiky na základě dohody s Radou Evropy a Evropským soudem pro lidská práva a je výhradní odpovědností Ministerstva spravedlnosti České republiky.

Norway grants

COUNCIL OF EUROPE
CONSEIL DE L'EUROPE

svobody projevu tak, aby byla zákonem zajištěna přiměřená ochrana pověsti jednotlivců; nesmějí tak však činit způsobem, který by nepřiměřeně bránil sdělovacím prostředkům plnit jejich úlohu „veřejného hlídacího psa“ (*Atamanchuk proti Rusku*, 2020, § 66 a § 70).

Soud proto vypracoval hlavní zásady, jak dosáhnout správné rovnováhy mezi příslušnými soupeřícími právy a zájmy. Článku 8 a/nebo 10 se lze dovolávat v závislosti tom, kdo je stěžovatelem, a na obsahu stížnosti. Toto klíčové téma se zaměřuje na případy předložené Soudu podle článku 8, podle článků 8 i 10 (pokud je to relevantní) a podle některých dalších článků (*detto*).

Zásady vyplývající ze současné judikatury

Sledování komunikace:

- Zákon musí poskytovat záruky odpovídající pravomoci sledovat novináře, například při odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu s cílem zjistit jejich zdroje (*Telegraaf Media Nederland Landelijke Media B.V. a ostatní proti Nizozemsku*, 2012, § 102, CZE – porušení článků 8 a 10).
- Tajné sledování může mít dopad na činnost nevládních organizací v roli hlídacího psa (*Szabó a Vissy proti Maďarsku*, 2016, § 38, CZE – porušení článku 8).
- Některé případy, v nichž Soud posuzoval režimy tajného sledování obecně, aniž by se konkrétně zmiňoval o hlídacích psech, ve skutečnosti předložili hlídací psi (*Association for European Integration and Human Rights a Ekimdzhiev proti Bulharsku*, 2007, § 69 – porušení článku 8; *Liberty a ostatní proti Spojenému království*, 2008, § 57 – porušení článku 8; *Roman Zakharov proti Rusku* [velký senát], 2015, § 175–179, CZE – porušení článku 8; *Centrum för rättvisa proti Švédsku* [velký senát], 2021, CZE – porušení článku 8 (hromadný odposlech komunikací a sdílení zpravodajských informací); *Big Brother Watch a ostatní proti Spojenému království* [velký senát], 2021, CZE – porušení článku 8 a článku 10 (režim hromadného odposlechu a získávání komunikačních údajů od poskytovatelů komunikačních služeb), neporušení článku 8 a článku 10 (získávání zpravodajských informací od cizích zpravodajských služeb).

Domovní prohlídka/prohlídka pracoviště novináře: zajištění materiálů novináře:

- Judikatura týkající se povinnosti chránit obydlí (*Ernst a ostatní proti Belgii*, 2003, § 110) a kancelář (*Ernst a ostatní proti Belgii*, 2003, § 110 – porušení článků 8 a 10; *Saint-Paul Luxembourg S.A. proti Lucembursku*, 2013, § 39, CZE – porušení článků 8 a 10) byla vztažena i na novináře.
- Prohlídky provedené v kanceláři novinářova advokáta mohou být v rozporu s článkem 8 a mají rovněž vliv na práva novináře podle článku 10 Úmluvy (*Roemen a Schmit proti Lucembursku*, 2003, § 71 – porušení článků 8 a 10).
- U každé prohlídky, při které dojde k zajištění zařízení pro ukládání dat patřících novináři, vyvstává otázka svobody projevu novináře (včetně ochrany zdroje) a přístup k informacím v nich obsaženým musí být chráněn dostatečnými a přiměřenými zárukami proti zneužití (*Nagla proti Lotyšsku*, 2013, § 101, CZE – porušení článku 10, samostatné posouzení podle článku 8 nebylo shledáno nezbytným).
- Zajištění komunikačních dat novináře musí být odůvodněno naléhavým požadavkem ve veřejném zájmu: životně důležitým zájmem na získání těchto dat; je třeba zkoumat, zda existují přiměřená alternativní opatření k získání požadovaných informací a oprávněný zájem na zveřejnění, který jasně převažuje nad veřejným zájmem na nezveřejnění (*Sedletska proti Ukrajině*, 2021, § 70 – porušení článku 10).
- Režimy hromadného odposlechu mohou mít dopad na důvěrné novinářské materiály podle

článku 10. V tomto ohledu Soud rozlišuje mezi *úmyslným* přístupem k těmto materiálům, například prostřednictvím záměrného použití silného selektoru spojeného s novinářem nebo v případech, kdy existuje vysoká pravděpodobnost, že takový materiál bude vybrán ke zkoumání v důsledku použití takových selektorů, a neúmyslným přístupem jako „vedlejším úlovkem“ takové operace (*Big Brother Watch a ostatní proti Spojenému království* [velký senát], 2021, § 447–450, CZE – porušení článků 8 a 10). Pokud jde úmyslný přístup, je vzhledem k významnému stupni zásahu do novinářské komunikace, který je srovnatelný se zásahem při domovní prohlídce nebo prohlídce pracoviště novináře, vyžadována preventivní nezávislá kontrola: selektory nebo podmínky prohlídky musí být povoleny soudcem nebo jiným nezávislým a nestranným rozhodovacím orgánem, který je oprávněn určit, zda byly „odůvodněny naléhavým požadavkem na přístup veřejnosti“ (*tamtéž*, § 448). Pokud jde o neúmyslný přístup, musí vnitrostátní právní předpisy obsahovat důkladné záruky týkající se uchovávání, zkoumání, používání, dalšího předávání a ničení důvěrných materiálů. Jakmile se ukáže, že sdělení nebo údaje obsahují důvěrný novinářský materiál, je navíc třeba, aby jejich další uchovávání a zkoumání bylo možné pouze tehdy, pokud je povolí soudce nebo jiný nezávislý a nestranný rozhodovací orgán, který má pravomoc rozhodnout, zda je další uchovávání a zkoumání „odůvodněno naléhavým požadavkem veřejného zájmu“ (*tamtéž,* § 449–450 a 458).

Investigativní žurnalistika a povinnosti státu:

- *Khadija Ismayilova proti Ázerbájdžánu*, 2019: Zásah do soukromého života známé investigativní novinářky (včetně šíření tajně natočených videí na internetu), ke kterému údajně došlo v souvislosti s její velmi kritickou novinářskou činností, a závažné vady ve způsobu, jakým orgány věc vyšetřovaly. Stížnost posuzovaná z hlediska pozitivních závazků státu podle článku 8: viz § 113–114. Důležité je prošetřit, zda šíření videa souviselo s profesní činností stěžovatelky a kdo jej pořídil. Závažné činy a urážka lidské důstojnosti vůči novinářce: § 116.
  - Konkrétní soukromé informace získané během vyšetřování, na které odkazuje tisková zpráva prokuratury (článek 8, soukromý život). Orgány měly dbát na to, aby se stávající narušení soukromí stěžovatelky ještě více neprohloubilo (§ 148).
  - Trestné činy spáchané vůči stěžovatelce, které zjevně souvisely s její novinářskou činností a na které byly orgány upozorněny. Článek 10. Situace „v rozporu s duchem prostředí chránícího žurnalistiku“ (§ 165) a nesplnění pozitivního závazku státu chránit stěžovatelku při výkonu její svobody projevu.

Vyvažování práva na soukromý život a svobody projevu:

- Práva podle článků 8 a 10 si v zásadě zaslouží stejnou úctu. Soud shledal, že výsledek stížnosti by teoreticky neměl záviset na tom, zda ji podala osoba, které se článek týkal (článek 8), nebo vydavatel (článek 10) (*Von Hannover proti Německu (č. 2)* [velký senát], 2012, § 106, CZE – neporušení článku 8). Ke shrnutí obecných zásad týkajících se vyvažování článků 8 a 10 viz *tamtéž*, § 95–113.
- Aby mohl být použit článek 8, musí útok na pověst osoby dosáhnout určité závažnosti a být proveden způsobem, který způsobuje újmu na osobním požitku z práva na respektování soukromého života (např. *Bédat proti Švýcarsku* [velký senát], 2016, § 72, CZE).
- Je třeba zásadně rozlišovat mezi informováním o skutečnostech, a to i kontroverzních, které mohou přispět k diskusi v demokratické společnosti a týkají se politiků při výkonu jejich funkcí, kde tisk plní svou zásadní roli „hlídacího psa“ demokracie, na jedné straně, a informováním o podrobnostech ze soukromého života jednotlivce, který nemusí nutně vykonávat úřední oficiální funkce a kde tisk takovou roli neplní, na straně druhé (*Von Hannover proti Německu*, 2004, § 63, CZE – porušení článku 8; *Von Hannover proti Německu*

(č. 2) [velký senát], 2012, § 110, CZE – neporušení článku 8). Zejména se odlišné úvahy vztahují na tiskové články zaměřené na senzační a někdy i šokující zprávy, jejichž cílem je vzbudit zájem a pobavit čtenáře a uspokojit zvědavost určitého okruhu čtenářů ohledně aspektů jednoznačně soukromého života určité osoby (*M.L. proti Slovensku*, 2021, § 53, CZE – porušení článku 8).

- Soud rozlišuje mezi soukromými osobami a osobami působícími ve veřejném prostoru, jako jsou například politici nebo veřejně známé osobnosti. Zatímco soukromá osoba, která není veřejnosti známa, může požadovat zvláštní ochranu svého práva na soukromý život, totéž neplatí pro veřejně známé osobnosti, u nichž jsou meze kritických komentářů širší, protože se nevyhnutelně a vědomě vystavují veřejné kontrole a musí proto projevovat obzvláště vysokou míru tolerance. Tento princip se vztahuje nejen na politiky, ale na všechny osoby, které lze považovat za veřejné činitele, tj. osoby, které se svými činy nebo dokonce svým postavením dostaly do veřejného prostoru (*Kajganić proti Srbsku*, 2024, § 65).
- Samotná skutečnost, že daná osoba v minulosti spolupracovala s tiskem nebo že v minulosti údajně nebo skutečně tolerovala či akceptovala články týkající se jejího soukromého života, nemůže sloužit jako argument pro zbavení této osoby práva na soukromí. I když dané osoby zveřejnily některé soukromé informace o sobě, způsob, jakým jsou tyto informace následně prezentovány, musí být odůvodněn s ohledem na okolnosti daného případu. Skutečnost, že osoba poskytla rozhovory, nezbavuje stát jeho pozitivní povinnosti chránit soukromí této osoby, protože snaha využít média ke sdílení informací v prostředí, které si osoba sama zvolila, nemůže být v zásadě použita proti ní (*Dupate proti Lotyšsku*, 2020, § 64, CZE).
- Soud uznal, že ačkoli zveřejňování zpráv o soukromém životě veřejných osobností slouží obecně k zábavě, přispívá k rozmanitosti informací dostupných veřejnosti a nepochybně se na něj vztahuje ochrana podle článku 10 Úmluvy. Tato ochrana však může ustoupit požadavkům článku 8, pokud jsou dotyčné informace soukromé a intimní povahy a jejich šíření není ve veřejném zájmu (*Dupate proti Lotyšsku*, 2020, § 51, CZE).
- Soud zdůraznil, že je důležité posoudit přínos snímků zveřejněných v tisku k diskusi v obecném veřejném zájmu, zejména pokud byly pořízeny tajně a stěžovatel není veřejnosti znám (*Hájovský proti Slovensku*, 2021, § 31, 43 a 49–50, CZE – porušení článku 8). Rovněž poukázal na to, že „povinnosti a odpovědnosti“ spojené s výkonem svobody projevu jsou obzvláště důležité v souvislosti se šířením fotografií odhalujících osobní a intimní informace o jednotlivci široké veřejnosti a že určité události v životě rodiny musí být chráněny obzvláště pečlivě, a proto musí novináři při informovánío nich postupovat obezřetně a opatrně (*Dupate proti Lotyšsku*, 2020, § 59, CZE).
- S ohledem mimo jiné na odrazující účinek na svobodu projevu, který by to mohlo vyvolat, článek 8 nevyžaduje, aby byla osoba předem informována o zveřejnění intimních podrobností z jejího soukromého života (*Mosley proti Spojenému království,* 2012, § 132 – neporušení článku 8).
- Zveřejnění vysoce osobních informací (včetně zdravotních) o obviněné osobě novinářem vyžaduje nejvyšší úroveň ochrany podle článku 8; to je obzvlášť důležité, pokud obviněný není veřejně známou osobou (*Bédat proti Švýcarsku* [velký senát], 2016, § 76, CZE – neporušení článku 10).
- Soud rozhodl, že právní povinnost zveřejnit opravu lze považovat za běžnou součást právního rámce upravujícího výkon svobody projevu v médiích. Cílem práva na odpověď je poskytnout každému možnost chránit se před určitými výroky nebo názory šířenými hromadnými sdělovacími prostředky, které by mohly poškodit jeho soukromý život, čest nebo důstojnost; jinými slovy, primárním cílem práva na odpověď je umožnit jednotlivcům napadnout nepravdivé informace o nich zveřejněné v tisku (*Axel Springer SE proti Německu*, 2023, § 33–34). Zároveň však, vzhledem k vysoké úrovni ochrany, kterou tisk požívá, musí být přítomny výjimečné okolnosti, aby bylo možno od novin legitimně požadovat, aby zveřejnily například

odvolání předešlého vyjádření, omluvu nebo rozsudek v případu pomluvy. V tomto ohledu je třeba vzít v úvahu také potenciální odrazující účinek sankcí uvalených na tisk při plnění jeho úkolu jako poskytovatele informací a veřejného hlídacího psa v budoucnosti (*tamtéž*, § 33).

- Podobně může být médiím nařízeno, aby odstranila určité osobní údaje z veřejných online archivů, pokud tyto údaje již nemají žádný aktuální, historický nebo vědecký význam, ale hrozí, že vážně poškodí pověst stěžovatele. V takových případech spadá „právo být zapomenut“ do působnosti článku 8 (*Hurbain proti Belgii* [velký senát], 2023, § 199 a 255, CZE).
- V některých případech u daného tvrzení s ohledem na jeho povahu a rozsah nevyvstává otázka podle článku 8, ale týká se pouze článku 10 a jeho omezení; Soud proto nemusí k vyvažování přistoupit (*Magyar Helsinki Bizottság proti Maďarsku [velký senát], 2016* , § 196, CZE; viz též *Lingens proti Rakousku*, § 38; *Centre for Democracy and the Rule of Law proti Ukrajině*, 2020, § 116).
- Pokud se uchovávání osobních údajů týká zemřelých osob, přístup k těmto údajům nemůže představovat porušení soukromí, protože „soukromý život zemřelé osoby po smrti nepokračuje“. Alternativně lze použít článek 8 k omezení přístupu k osobním údajům, pokud by jejich zveřejnění mělo přímý a bezprostřední dopad na soukromí a život nejbližších příbuzných zemřelé osoby. V opačném případě by takový přístup měl být přípustný (*Suprun a ostatní proti Rusku*, 2024, § 96–97).

Hlídací psi na internetu a článek 8:

- Riziko újmy, kterou pro výkon a požívání lidských práv a svobod, zejména práva na respektování soukromého života, představuje obsah a komunikace na internetu, je jistě vyšší než riziko, které představuje tisk (*Węgrzynowski a Smolczewski proti Polsku*, 2013, § 58 – neporušení článku 8).
- V případě stížností týkajících se odstranění materiálů zveřejněných na internetu může vyvažování soupeřících zájmů vést k různým výsledkům v závislosti na tom, zda žádost o odstranění byla podána proti subjektu, který informace původně zveřejnil (a jehož činnost je obecně jádrem toho, co má svoboda projevu chránit), nebo proti internetovému vyhledávači (jehož hlavním zájmem není zveřejnit původní informace, ale usnadnit identifikaci všech dostupných informací o subjektu a vytvořit jeho profil) (*M.L. a W.W. proti Německu*, 2018, § 97, CZE – neporušení článku 8).

Významné příklady

- *Von Hannover (č. 2) proti Německu* [velký senát], 2012, CZE*:* Odmítnutí vnitrostátních soudů vydat soudní zákaz dalšího zveřejňování fotografie slavného páru pořízené bez jejich vědomí (neporušení článku 8);
- *Roman Zakharov proti Rusku* [velký senát], 2015, CZE: Nedostatky v právním rámci upravujícím tajné sledování mobilní telefonní komunikace (porušení článku 8);
- *Roemen a Schmit proti Lucembursku*, 2003: Domovní prohlídka a prohlídka kanceláře novináře za účelem zjištění zdrojů, prohlídka kanceláře advokátky a zajištění dopisu (porušení článků 8 a 10);
- *Ernst a ostatní proti Belgii*, 2003: Prohlídka a zajištění v souvislosti s tiskem (porušení článku 8);
- *Weber a Saravia proti Německu* (rozhodnutí), 2006: Strategické sledování telekomunikací, které zasahuje do svobody projevu novináře, ale nepředstavuje závažný zásah (nepřijatelnost podle článků 8 a 10);

- *Association for European Integration and Human Rights a Ekimdzhiev proti Bulharsku*, 2007: Nedostatečné záruky v právních předpisech umožňujících tajné sledování (porušení článku 8);
- *Liberty a ostatní proti Spojenému království*, 2008: Odposlech vnější komunikace organizací hájících občanské svobody ministerstvem obrany na základě příkazu vydaného v rámci široké pravomoci uvážení (porušení článku 8);
- *Mosley proti Spojenému království*, 2011: Neexistence zákonného požadavku, aby noviny informovaly osoby před zveřejněním podrobností o jejich soukromém životě (neporušení článku 8);
- *Telegraaf Media Nederland Landelijke Media B.V. a ostatní proti Nizozemsku*, 2012, CZE: Sledování novinářů a příkaz k vydání dokumentů umožňujících identifikovat jejich zdroje (porušení článků 8 a 10);
- *Saint-Paul Luxembourg S.A. proti Lucembursku*, 2013, CZE: Provedení prohlídky a zajištění věcí v novinách za účelem ověření totožnosti autora článku (porušení článků 8 a 10);
- *Węgrzynowski a Smolczewski proti Polsku*, 2013: Odmítnutí soudu nařídit novinám odstranit z internetového archivu článek poškozující pověst stěžovatele (neporušení článku 8);
- *Szabó a Vissy proti Maďarsku*, 2016, CZE: Absence dostatečných záruk proti zneužití v právních předpisech upravujících tajné sledování (porušení článku 8);
- *M.L. a W.W. proti Německu*, 2018, CZE: Odmítnutí uložit sdělovacím prostředkům povinnost anonymizovat text v online archivu o trestném činu na žádost jeho pachatelů s ohledem na jejich blížící se propuštění (neporušení článku 8);
- *Khadija Ismayilova proti Ázerbájdžánu*, 2019: Narušení soukromého života známé investigativní novinářky údajně spáchaný v souvislosti s její novinářskou činností (porušení článků 8 a 10);
- *Dupate proti Lotyšsku*, 2020, CZE: zveřejnění tajně pořízených fotografií partnerky veřejně známé osoby opouštějící nemocnici s novorozeným dítětem po porodu (porušení článku 8);
- *Centrum för rättvisa proti Švédsku* [velký senát], 2021, CZE: Existující nebo potenciální hromadný odposlech komunikace z mobilních telefonů a mobilního širokopásmového připojení prostřednictvím zpravodajských signálů (porušení článku 8 – hromadný odposlech komunikace a sdílení zpravodajských informací);
- *Big Brother Watch a ostatní proti Spojenému království* [velký senát], 2021, CZE: Rozsah a závažnost režimů tajného sledování včetně hromadného odposlechu komunikací a sdílení zpravodajských informací (porušení článku 8 a článku 10 – režim hromadného odposlechu a získávání komunikačních údajů od poskytovatelů komunikačních služeb; neporušení článku 8 a článku 10 – získávání zpravodajských informací od cizích zpravodajských služeb);
- *Hájovský proti Slovensku*, 2021, CZE: Vadné posouzení práva na soukromí stěžovatele vnitrostátními soudy poté, co noviny zveřejnily soukromé informace a nerozmazané snímky stěžovatele pořízené tajně a pod nepravdivou záminkou (porušení článku 8);
- *Milosavljević proti Srbsku (č. 2)*, 2021: Občanskoprávní rozsudek vydaný mimo jiné proti šéfredaktorovi časopisu za pomluvu ředitele státního podniku veřejných služeb (neporušení článku 10);
- *M.L. proti Slovensku*, 2021, CZE: Zamítnutí žaloby proti bulvárním novinám, které zveřejnily neověřené nevkusné výroky o knězi odsouzeném za sexuální delikty a jeho fotografie několik let po jeho smrti (porušení článku 8).
- *Străisteanu proti Moldavsku*, 2025: povinnost uložená stěžovatelce, advokátce a známé aktivistce za práva LGBTQ+, odstranit ze své facebookové stránky videa, na nichž je zachycen

její kolega advokát, který se v předvečer pochodu hrdosti („Pride“) vůči ní dopouští urážlivých homofobních výroků (porušení článku 10).

Úloha hlídacího psa a článek 10 Úmluvy

Opatření, která omezují svobodu tisku a zhoršují schopnost nevládních organizací/tisku působit jako hlídací psi, budou velmi často posuzována podle **článku 10** bez jakéhokoli odkazu na článek 8: v tomto klíčovém tématu jsou uváděny pouze hlavní případy. Tato omezující opatření lze posuzovat i podle jiných článků Úmluvy.

Viz například:

- *Lingens proti Rakousku,* 1986 (porušení článku 10);
- *Animal Defenders International proti Spojenému království* [velký senát], 2013 (neporušení článku 10)

  CZE
- *Nagla proti Lotyšsku,* 2013 (porušení článku 10)

  CZE
- *Pentikäinen proti Finsku* [velký senát], 2015 (neporušení článku 10)

  CZE
- *Medžlis Islamske Zajednice Brčko a ostatní proti Bosně a Hercegovině* [velký senát], 2017 (neporušení článku 10)

  CZE
- *GRA Stiftung gegen Rassismus und Antisemitismus proti Švýcarsku,* 2018 (porušení článku 10)

  CZE
- *Şahin Alpay proti Turecku,* 2018 (porušení článku 10 a čl. 5 odst. 1);
- *Margulev proti Rusku,* 2019 (porušení článku 10)

  CZE
- *Centre for Democracy and the Rule of Law proti Ukrajině,* 2020 (porušení článku 10);
- *Baldassi a ostatní proti Francii,* 2020 (porušení článku 10)

  CZE
- *Sedletska proti Ukrajině,* 2021 (porušení článku 10);
- *Amaghlobeli a ostatní proti Gruzii,* 2021 (neporušení článku 10);
- *Association BURESTOP 55 a ostatní proti Francii,* 2021 (neporušení článku 10)

  CZE
- *Hurbain proti Belgii* [velký senát], 2023 (neporušení článku 10)

  CZE
- *National Youth Council of Moldova proti Moldavsku*, 2024 (porušení článku 10).

Shrnutí obecných zásad

- Ke shrnutí obecných zásad týkajících se vyvažování článků 8 a 10 (viz *Von Hannover proti*

Německu (č. 2) [velký senát], 2012, § 95–113, CZE).

Ostatní odkazy

Rada Evropy:

- Rezoluce 1003 Parlamentního shromáždění o novinářské etice (1993)
- Rezoluce 1165 (1998) Parlamentního shromáždění Rady Evropy o právu na soukromí (1998)
- Doporučení č. R (2000) 7 Výboru ministrů členským státům o právu novinářů nezveřejňovat své zdroje informací (2000)
- Rezoluce 2045 (2015) Parlamentního shromáždění Rady Evropy o hromadném sledování (2015)
- Doporučení CM/Rec(2016)4 Výboru ministrů členským státům o ochraně žurnalistiky a bezpečnosti novinářů a ostatních mediálních subjektů (2016)
- Rezoluce 2212 (2018) Parlamentního shromáždění Rady Evropy o ochraně redakční integrity (2018)

Evropská unie:

- Google Spain SL, Google Inc. proti Agencia Española de Protección de Datos (AEPD), Mario Costeja González (2014)
- Obecné nařízení o ochraně osobních údajů (2016)

Organizace spojených národů:

- Valné shromáždění OSN, Zpráva zvláštního zpravodaje o podpoře a ochraně práva na svobodu názoru a projevu (A/HRC/23/40) (2013)

KLÍČOVÉ ODKAZY NA JUDIKATURU

Zásadní případy:

- *Von Hannover proti Německu (č. 2)* [velký senát], č. 40660/08 a 60641/08, 7. února 2012 (neporušení článku 8)

  CZE

- *Axel Springer AG proti Německu* [velký senát], č. 39954/08, 7. října 2012 (porušení článku 10).

Ostatní případy podle článku 8:

- *Roemen a Schmit proti Lucembursku*, č. 51772/99, 25. února 2003 (porušení článků 8 a 10);
- *Ernst a ostatní proti Belgii*, č. 33400/96, 15. července 2003 (porušení článku 8);
- *Weber a Saravia proti Německu* (rozhodnutí), č. 54934/00, 29. června 2006 (nepřijatelnost podle článků 8 a 10);
- *Association for European Integration and Human Rights a Ekimdzhiev proti Bulharsku*, č. 62540/00, 28. června 2007 (porušení článku 8);
- *Liberty a ostatní proti Spojenému království*, č. 58243/00, 1. července 2008 (porušení článku 8);
- *Telegraaf Media Nederland Landelijke Media B.V. a ostatní proti Nizozemsku*, č. 39315/06, 22. listopadu 2012 (porušení článků 8 a 10);

  CZE

- *Saint-Paul Luxembourg S.A. proti Lucembursku*, č. 26419/10, 18. dubna 2013 (porušení článků 8 a 10);

  CZE

- *Roman Zakharov proti Rusku* [velký senát], č. 47143/06, 4. prosince 2015 (porušení článku 8);

  CZE

- *Szabó a Vissy proti Maďarsku*, č. 37138/14, 12. ledna 2016 (porušení článku 8);

  CZE

- *Khadija Ismayilova proti Ázerbájdžánu*, č. 65286/13 a 57270/14, 10. ledna 2019 (porušení článků 8 a 10)
- *Dupate proti Lotyšsku*, č. 18068/11, 19. listopadu 2020 (porušení článku 8);

  CZE

- *Centrum för rättvisa proti Švédsku* [velký senát], č. 35252/08, 25. května 2021 (porušení článku 8);

  CZE

- *Big Brother Watch a ostatní proti Spojenému království* [velký senát], č. 58170/13 a 2 další, 25. května 2021 (porušení, neporušení článku 8; porušení, neporušení článku 10);

  CZE

- *M.L. proti Slovensku*, č. 34159/17, 14. října 2021 (porušení článku 8).

  CZE

Ostatní případy týkající se vyvažování článků 8 a 10:

- *Von Hannover proti Německu*, č. 59320/00, 24. června 2004 (porušení článku 8);

  CZE

- *Mosley proti Spojenému království*, č. 48009/08, 10. května 2011 (neporušení článku 8);
- *Magyar Helsinki Bizottság proti Maďarsku* [velký senát], č. 18030/11, 8. listopadu 2016 (porušení článku 10);

  CZE

- *Węgrzynowski a Smolczewski proti Polsku*, č. 33846/07, 16. července 2013 (neporušení článku 8);
- *Bédat proti Švýcarsku* [velký senát], č. 56925/08, 29. března 2016 (neporušení článku 10);

  CZE

- *Medžlis Islamske Zajednice Brčko a ostatní proti Bosně a Hercegovině* [velký senát], č. 17224/11, 27. června 2017 (neporušení článku 10);

  CZE

- *M.L. a W.W. proti Německu*, č. 60798/10 a 65599/10, 28. června 2018 (neporušení článku 8);

  CZE

- *Atamanchuk proti Rusku*, č. 4493/11, 11. února 2020 (neporušení článku 10);
- *Monica Macovei proti Rumunsku*, č. 53028/14, 28. července 2020 (porušení článku 10);

  CZE

- *Hájovský proti Slovensku*, č. 7796/16, 1. července 2021 (porušení článku 8);

  CZE

- *Milosavljević proti Srbsku (č. 2)*, č. 47274/19, 21. září 2021 (neporušení článku 10);
- *M.L. proti Slovensku*, č. 34159/17, 14. října 2021 (porušení článku 8)

  CZE

- *Barthold proti Německu*, č. 8734/79, 25. března 1985, (porušení článku 10);
- *Lingens proti Rakousku*, č. 9815/82, 8. července 1986, (porušení článku 10);
- *Vides Aizsardzības Klubs proti Lotyšsku*, č. 57829/00, 27. května 2004 (porušení článku 10);
- *Pedersen a Baadsgaard proti Dánsku* [velký senát], č. 49017/99, 17. prosinec 2004 (porušení článku 10);
- *Animal Defenders International proti Spojenému království* [velký senát], č. 48876/08, 22. dubna 2013 (neporušení článku 10);

  CZE

- *Nagla proti Lotyšsku*, č. 73469/10, 16. července 2013 (porušení článku 10);

  CZE

- *Pentikäinen proti Finsku* [velký senát], č. 11882/10, 20. října 2015 (neporušení článku 10);

  CZE

- Bédat proti Švýcarsku [velký senát], č. 56925/08, 29. března 2016 (neporušení článku 10)

CZE

- *Medžlis Islamske Zajednice Brčko a ostatní proti Bosně a Hercegovině* [velký senát], č. 17224/11, 27. června 2017 (neporušení článku 10);
- *GRA Stiftung gegen Rassismus und Antisemitismus proti Švýcarsku*, č. 18597/13, 9. ledna 2018 (porušení článku 10);

  CZE
- *Falzon proti Maltě*, č. 45791/13, 20. března 2018 (porušení článku 10);
- *Şahin Alpay proti Turecku*, č. 16538/17, 20. března 2018 (porušení článku 10 a čl. 5 odst. 1);
- *Khadija Ismayilova proti Ázerbájdžánu*, č. 65286/13 a 57270/14, 10. ledna 2019 (porušení článků 8 a 10);
- *Cangı proti Turecku*, č. 24973/15, 29. ledna 2019 (porušení článku 10);
- *Margulev proti Rusku*, č. 15449/09, 8. října 2019 (porušení článku 10);

  CZE
- *Studio Monitori a ostatní proti Gruzii*, č. 44920/09 a 8942/10, 30. ledna 2020 (neporušení článku 10);

  CZE
- *Centre for Democracy and the Rule of Law proti Ukrajině*, č. 10090/16, 26. března 2020 (porušení článku 10);
- *Baldassi a ostatní proti Francii*, č. 15271/16 a 6 dalších, 11. června 2020 (porušení článku 10);

  CZE
- *Sedletska proti Ukrajině*, č. 42634/18, 1. dubna 2021 (porušení článku 10);
- *Amaghlobeli a ostatní proti Gruzii*, č. 41192/11, 20. května 2021 (neporušení článku 10);
- *Association BURESTOP 55 a ostatní proti Francii*, č. 56176/18, 1. července 2021 (neporušení článku 10);

  CZE
- *Timur Sharipov proti Rusku*, č. 15758/13, 13. září 2022 (porušení článku 10);
- *Stancu a ostatní proti Rumunsku*, č. 22953/16, 18.října 2022 (porušení článku 10);
- *Axel Springer SE proti Německu*, č. 8964/18, 17. ledna 2023 (neporušení článku 10);
- *Hurbain proti Belgii* [velký senát], č. 57292/16, 4. července 2023 (neporušení článku 10);

  CZE
- *Suprun a ostatní proti Rusku*, č. 58029/12 a 4 další, 18. června 2024 (porušení článku 10);
- *Kajganić proti Srbsku*, č. 27958/16, 8. října 2024 (neporušení článku 10);
- *Străisteanu proti Moldavsku*, č. 9989/20, 5. června 2025 (porušení článku 10).